

saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, ønskede han endogsaa, at denne Hærløb maatte gennemføres provisorisk, før der kunde være Tale om et Forlig, og Forliget ønskede han end ikke, hvis man ikke samtidigt dermed fik en Hærløb. Derksom Regeringen vilde følge det ærede Medlem, hvad jeg ikke antager, at den vil, og vilde begynde med en provisorisk Hærløb, vilde det vistnok være den sikreste Vej til at udfylde Haabet om et politisk Forlig i en meget uvis Fremtid. Kan det ærede Medlem derimod gennemføre, hvad han antydede, at saa de provisoriske Love her ned fra det andet Ting, skal jeg ikke have noget derimod, jeg tror, at det vilde blive hilset med Glæde. Jeg vil derfor anbefale det ærede Medlem, at han ikke taler saa meget til os derom, men lægger sin Indflydelse for Dagen i Landstinget, hvis han der har formaaende Venner, der kunne medvirke til, at hans Ønsker i saa Henseende kunne blive opfyldte. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds kom ind paa en sørgmodig Betragtning over Alskatten. Det er jo en bekendt Sag, at det ærede Medlem i sin Tid var en bestemt og decideret Modstander af denne Stat. Jeg deler ikke det ærede Medlems Opfattelse i saa Henseende, men naar det ærede Medlem vilde bevise, at Alskatten har bevirket, at man vel har faaet en Del Menneſker fra at drikke Al, men har ført dem til at drikke Brændevin endogsaa i meget stor Udstrækning — og det ærede Medlem nævnte meget store Tal i saa Henseende, der skulde vise det i moralisk Henseende sørgelige i, at man var gaaet fra Al til Brændevin — saa ved jeg ikke, hvorfra det ærede Medlem har disse Erfaringer, at Befolkningen, siden vi fik Alskatten, drikker et saa overmaade stort Kvantum Brændevin. Jeg tror, at det er en Fejltagelse, naar man gaar ud fra dette. Jeg kender ikke Forholdene saa nøje i Kjøbenhavn, men paa Landet tør jeg forstyre, at Brændevinsdrikingen langt fra er tiltagen, men snarere er aftagen i en meget betydelig Grad. Jeg tror, at hvis det ærede Medlem vilde forhøre sig hos Købmænd i Provinserne eller hos de Mænd paa Landet, der have Lov til at handle med Brændevin, saa vilde han saa at høre det stik modsatte, saa vilde han saa at høre, at Brændevinsalget i en meget høj Grad er aftaget i de senere Aar og ikke er tiltaget, siden Alskatten kom. Naar der, som det ærede Medlem anførte, ganske rigtig forbruges en Del mere Spiritus end tidligere, saa tror jeg, at Grunden dertil er den, at det i meget højere Grad end tidligere anvendes til teknisk Brug og paa anden Maade. Jeg vil i hvert Fald værge Befolk-

ningen mod den Betyldning, der synes at ligge i det ærede Medlems Udtryk, at Brændevinsdrikingen siden Alskattens Indførelse er tiltaget i en meget foruroligende Grad. Det er for Landets Bedkommende i hvert Fald ikke rigtigt; om det er for Kjøbenhavns Bedkommende, kan jeg ikke have nogen Mening om. Men hvis de have ombyttet Bajeren med den gamle, danske Dram, kan jeg ikke se nogen Ulykke deri, da den er betydelig billigere for den arbejdende Klasse. Jeg ved nok, at det er blevet gjort gældende, at det ikke er fint at drikke Brændevin, det skulde navnlig være Tegn paa en mindre Grad af Dummelse; og dog ser man ikke sjældent, at pæne Mænd drikke en dansk Snaps, og saa længe endogsaa ganske fine Mænd neblade sig til at nyde en god dansk Dram, hvorfor saa se saa forfærdelig surt til, at Arbejderne nyde en saadan? Det ærede Medlem kom saa gennem sine finansielle Betragtninger til det for mig glædelige Resultat, at i de senere Aar vare de militære Udgifter, eller i alt Fald efter Forholdene, som de nu have udviklet sig, var der Udſigt til, at de militære Udgifter vilde dale betydelig, medens man i Følgende 1885—90 jo har set, at de militære Udgifter steg i en foruroligende Grad. I Forbindelse hermed oplyste det ærede Medlem det for mig glædelige Resultat, at i de senere Aar vare de civile Ministeriers Budgetter stegne med flere Millioner Kr. Det anser jeg for et glædeligt Tidens Tegn, at Udviklingen fører det med sig, at man nu ikke anvender saa meget som hidtil til Udgifter til militære Formaal, men at man derimod i Kraft af de senere Aars Forhandlingspolitik er kommen til at anvende betydeligt mere af Statens Midler til civile Formaal. Jeg mener, at det ærede Medlem skulde glæde sig derover og ikke deri se en sørgelig Virkning. Der næst kunde jeg ønske at fremføre nogle enkelte Bemærkninger til, hvad der fremkom fra det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen). Det ærede Medlem var jo i Gaar rigtig oppe paa den høje Hest og brugte meget stærke Udtryk og voldsomme Ord. Men det kan jeg saa godt undskylde det ærede Medlem, da han jo sikkert havde en Følelse af, at han stod og skulde tage Arbejde efter en bekendt Stormand, en afdød Politiker og skulde være Ordfører for den Gruppe, han nu ikke mere kan være Ordfører for; saa jeg forstaar meget godt, at det ærede Medlem havde en Følelse af, at der skulde lægges i, hvis det skulde batte noget. Jeg fik ogsaa Indtryk af, ved at høre det ærede Medlem, at han havde en noget lignende Følelse, som jeg antager den